

troe, at Formaålet, som dette Lovforslag tilsigter, kan opnaaes paa en sikkrere Maade, end ved alene at henvende sig til Hænderhaverne af de udstedte 4 Millioner Creditbeviser, og overlade det til deres Forgodtbefindende, hvorvidt Laanet vil blive realiseret, medens andre Capitalister kunde have Lust til, paa et Aars Dystgelse fra Statskassens Side at laane den en saadan Sum paa de Vilkaar, som stilles for hine. Medens man kun søger Laan hos de enkelte Capitalister, som netop ere i Bestiddelse af Creditbeviser, kunde man henvende sig til dem først, og siden til alle Andre.

Jeg troer saaledes, at det idetmindste forstener at komme under Overveielse, om man ikke, forsaavidt man anseer det rigtigt at optage et indenlandsk Laan paa 4 Millioner, gjorde bedst i, at henvende sig ikke blot til dem, der ere Hænderhaverne af Creditbeviserne, men i det Hele taget til de Capitalister i Landet, som kunde og vilde gjøre et saadant Laan til Statskassen. Det er med Hensyn til den finantsele Sikkerhed, som jeg troer at man ikke bør lade Haan om ved alle finantsele Foretagender, at jeg ikke anseer det ligegyldigt, om man vælger den ene eller den anden Fremgangsmaade.

Finantsministeren: I Anledning af det sidste Foredrag maa jeg tillade mig at erindre, at jeg ikke har påaastaet, at det skulde stride mod Forretningsordenen nu at nedsætte et Udvalg, og endnu mindre ubetinget erklæret mig imod et Udvalgs Nedsættelse eller Henviisning til det allerede bestaaende Finantsudvalg. Jeg har udtrykkelig fremhævet, at det Formelle her forekom mig mindre vigtigt, men at Realiteten var det væsentlige, selv om denne Realitets Behandling skulde gjøre det nødvendigt at foretage Forandringer i Regulativet. Hvad jeg med Hensyn til Regulativet har sagt, det var, at man ikke uden en Forandring i samme kunde lade nærværende Sag komme kun til een Behandling. Men imod en saadan Forandring finder jeg for mit Bedkommende ligesaa lidt noget at erindre, som mod at Sagen henvises til det allerede bestaaende Udvalg, og det saameget mindre som Sager af samme Bessaffenhed tidligere ere blevne behand-

lede af Finantsudvalget. Hvad iøvrigt Realiteten af det Spørgsmaal angaaer, som den ærede Rigsdagsmand dernæst berørte, da troer jeg allerede idag at burde bemærke, at det naturligtvis ikke er undgaaet Finantsministeriets Opmærksomhed, at man kunde søge den Pengebevilling, som ligger i denne Lov, uden alene at behøve at holde sig til Hænderhaverne af Creditbeviserne, nemlig ved simpelthen at erholde en Bemyndigelse til at istandbringe en Subscription paa et indenlandsk Laan. Men naar man har indskrænket sig til Hænderhaverne af Creditbeviserne, saa er det netop skeet af Hensyn til de Betænkkeligheder, som idag ere blevne fremsatte af to ærede Rigsdagsmænd; thi vilde man aabne en Concurrance mellem Capitalister i Almindelighed, kunde det befrygtes, at dette vilde udøve en større og mere skadelig Indflydelse paa den private Credit, end naar man indskrænker sig til Hænderhaverne af Creditbeviserne, idet man nemlig allerede fra Fortiden har gjort den Erfaring, at Creditbeviserne for Størstedelen ligge paa faste Hænder, saa at man netop i den Omstændighed, at de ikke sættes i Omløb eller anvendes f. Ex. i industrielle Anlæg, har en Slags Borgen for, at man vil kunne faae disse Creditbeviser ombyttede mod Obligationer, uden at drage Penge ind i Statskassen, som ellers vilde faae en anden og for Private gavnlig Anvendelse. — Jeg har tilladt mig, at antyde disse Punkter, for at de kunne komme under Finantsudvalgets Overveielse, hvis Sagen senere vil blive henviist til dette.

Otterstrøm: En Deel af de Bemærkninger, jeg vilde have fremsat, da jeg begjærede Ordet, ere nu ved det allerede Anførte blevne overflødige. Jeg skal derfor indskrænke mig til at henlede Opmærksomheden paa, at naar man forøger den 5 pCts. Statsgjæld og dermed Vanskelighederne ved at opnaae Prioriteter i faste Eiendomme eller i industrielle Anlæg, saa fremgaaer deraf Nødvendigheden af at ophæve de gjældende indskrænkende Bestemmelser med Hensyn til Rentefoden. Saaledes som Forholdene nu ere her i Landet, er en Rente af 5 pCt. ikke for høi, og Pengeaan søges ofte med Begjærighed, men ikke sjældent forgjæves, til en saadan Rente. Naar